

Goigs de Maria Santíssima de la Assumpció qu'es venera en lo poble del Vilar

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: El Vilar
Alçada: 224

Coordenades:

Latitud: 41.63374
Longitud: 1.8605
UTM Est (X): 405089
UTM Nord (Y): 4609739

Classificació

Número de fitxa 08053 - 138
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Popular Modern Contemporani
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Santa Maria del Vilar](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Data de registre de la fitxa: dt., 06/12/2016 - 01:00

Descripció

Goigs de Maria Santíssima de la Assumpció que's venera en lo poble del Vilar; i que diuen així:
En cos y ánima portada/ Al Cel per be singular/ Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
La Divina providència / Quant al Cel se os em pujà, / Als apòstols ordenà/ Venir á vostra presencia, / Ells ab
suma reverencia / Vostra mort van presencià. / Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
Quant lo vostre Fill santíssim / Os volgué en sa companyia, / De dalt del Cel os envia / Un exércit
nombrosíssim / D'Àngels, que ab gran alegria/ Os baixaban a buscar. / Siau la nostra advocada / Verge y
mare del Vilar./
Ex desterro dels humans / No pot ser may sepultura / De vostra persona pura, / Obra de divines mans; / Los
mes privilegiats sants / Tal favor Deu no'ls va dar. / Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
Jesucrist ab son poder / Sent pujà dal de la gloria, / Deixá al mont grata memòria / Puig que en Vos també
hu va fer; / Vostres merits va voler/ Ab la Assumpció premiar./ Siau la nostra advocada / Verge y mare del
Vilar./
Tota la cort celestial / Com també'l Tot poderós, / Del modo més portentós / L'Assumpció os feren tirunfal; /
Ab cos y ánima fins dalt / De la gloria os van pujar. / Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
Quant os vereu gran Senyora, / En lo empíreo Emperadora / De Deu los poders rebereu, / Als mortals luego
volguéreu / Ab manto y ceptre amparar. / Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
De tots foreu ven rebuda, / Dels patriarcas, dels profetes, / Dels màrtirs y anacoretas / Cantan vostre
venbinguda; / Prop del fill vostre asseguda / Tots per Reina os van clamar/ Siau la nostra advocada / Verge
y mare del Vilar./
Jesucrist un poder gran / Os donà al Cel y en la terra, / Vostre nom l'infern aterra / Sent dels dimonis espant;
/ L'ánima que està purgant / No cessa de á Vos clamar. / Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
La magestuosa Assumpció / De vostra santa persona, / La Cristiandat pregona / Ab molta veneració, / Feu
que vostra incorrupció / Prompte haguem de celebrar./ Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
Vostra protecció ressalta / En eixa terra dichosa / A la Mare piadosa / Sempre acut la gent malalta, / Y si
acás la pluja falta / A Vos la vé a reclamar. / Siau la nostra advocada / Verge y mare del Vilar./
TORNADA. / A la celestial morada / Volguéunosí sens tardar; / Siau la nostra advocada / Verge y mare del
Vilar./
V). Exaltata est saneta Dei genitrix / R). Super choros angelorum ad caelestia regna./
OREMUS:/ Famulorum tuorum, quaesumus. Domine, delictis ignosce: ut, qui tibi placere de áctibus nostris
non valémus, genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvémus: Qui tecum, etc.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren

dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

